

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2019 r. – Qualcomm/Komisja**(Sprawa T-671/19)**

(2020/C 77/74)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: adwokaci M. Davilla, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato i M. English)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 5361 final;
- uchylenie nałożonej w niej grzywny lub, tytułem ewentualnym, znaczne zmniejszenie jej kwoty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi piętnaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja została wydana w następstwie poważnych nieprawidłowości w postępowaniu, co nieodwracalnie naruszyło przysługujące Qualcommowi prawo do obrony.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że określając rynek właściwy i stwierdzając, iż Qualcomm zajmuje pozycję dominującą, Komisja popełniła w decyzji oczywiste błędy w ocenie okoliczności faktycznych i co do prawa oraz nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że nie stosując właściwej normy prawnej Komisja dopuściła się w decyzji oczywistych naruszeń prawa.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że podniesiona w decyzji teoria drapieżnych cen jest nielogiczna i nie ma żadnego oparcia w dowodach.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że odtwarzając domniemane „faktycznie zapłacone” ceny Komisja popełniła oczywiste błędy i nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia decyzji.
6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że dokonane przez Komisję w decyzji przypisanie niepowtarzających się wydatków inżynierskich jest oczywiście błędne.
7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że Komisja w sposób oczywisty nie ustaliła w decyzji odpowiedniego poziomu odniesienia kosztów.
8. Zarzut ósmy, dotyczący tego, że dokonana przez Komisję w decyzji analiza cen i kosztów jest w sposób oczywisty błędna.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący tego, że, stwierdzając, iż ceny stosowane przez Qualcomm wykuczyły Icerę i przyniosły szkodę konsumentom, Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie.
10. Zarzut dziesiąty, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się oczywistego błędu stwierdzając, że ceny stosowane przez Qualcomm służyły wprowadzeniu w życie planu wykluczenia Icery.

11. Zarzut jedenasty dotyczący tego, że, odrzucając obiektywne uzasadnienie Komisja popełniła w decyzji oczywisty błąd w ocenie oraz nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia decyzji.
12. Zarzut dwunasty, dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
13. Zarzut trzynasty dotyczący tego, że zawarte w decyzji ustalenia dotyczące czasu trwania zarzucanego skarżącej naruszenia są oczywiście błędne.
14. Zarzut czternasty dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się oczywistego błędu przy nakładaniu grzywny i obliczaniu jej wysokości.
15. Zarzut piętnasty dotyczący tego, że uznając się za podmiot właściwy do wydania rozstrzygnięcia w sprawie oraz stwierdzając wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji oczywistych naruszeń prawa, błędów w ustaleniach faktycznych i błędów w ocenie oraz nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2019 r. – Worldwide Spirits Supply/EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)

(Sprawa T-870/19)

(2020/C 77/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Worldwide Spirits Supply, Inc. (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) (przedstawiciel: adwokat S. Demetriou)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Melfinco S.A. (Schaan, Liechtenstein)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „CLEOPATRA QUEEN” – unijny znak towarowy nr 14 027 338

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 października 2019 r. w sprawie R 1820/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uznanie stwierdzenia nieważności znaku towarowego za nieważne i niebyłe;

— tytułem ewentualnym – istotną zmianę treści zaskarżonej decyzji w taki sposób, że skarżący powinien zostać wezwany do przedstawienia dowodu rzeczywistego używania lub wezwany do zawarcia ugody z Melfinco S.A. z tytułu współlistnienia znaków towarowych.